2017. május XIII. évf. 2. szám

KEHELY

www.szre.hu

Szentendrei Református Hírlevél - megjelenik negyedévente

Pünkösdi áhítat

Jézus mondja: „Ha szerettek engem, megtartjátok az én parancsolataimat, én pedig kérni fogom az Atyát, és másik Pártfogót ad nektek, hogy veletek legyen mindörökké: az igazság Lelkét, akit a világ nem fogadhat be, mert nem látja őt, nem is ismeri; ti azonban ismeritek őt, mert nálatok lakik, sőt bennetek lesz." (Jn 14:15-17.)

Miért pünkösd következik húsvét után? Jézus halálával és feltámadásával végérvényesen győzött a bűn, a halál és a Gonosz felett. Miért nem Isten országának teljessége követi ezt? Miért nem a világ teljes megújulása? Miért Pártfogót küld önmaga és az igazság érvényre juttatása helyett?

Ha ezek a kérdések szívünk mélyéről törnek fel, akkor belül kétségbeesés, fájdalom, elveszettség és űr szorong – a pünkösd Isten vigasztaló válaszaként adatik számunkra.

Imre Lajos: „A négy szelek felől jöjj elő, lélek…" (vegyes technika)

Ha viszont csak az értelmünk veti oda hetykén ezt a kérdést, akkor a gőggel van dolgunk, amelyik vak magabiztosságában meg sem gondolja, hogy miközben Istent kéri számon, saját létét kérdőjelezi meg. Mert nem állhat meg az ítéletben az, aki teremtményként számonkéri a Teremtő bölcsességét.

Isten döntése az idők rendjéről így lesz intő jellé. Nem az önállóságunkban, saját bölcsességünkben vagy erőnkben van a vigasz az élet csalódásaira, hanem az Ő jelenlétében, szeretetében, a vele való kapcsolatban. A szeretet pedig előbb döntés, aztán érzelem. Isten már döntött: most a Lélek jelenlétében kínálja nekünk önmagát. Befogadni azt jelenti: bízni benne, ráhagyatkozni, engedelmeskedni – vagyis viszontszeretni Őt.

Isten tudja, mit csinál. Sőt azt is, hogyan érintenek minket döntései. Nincsenek elrejtve előle szenvedéseink, hiányaink, fájdalmaink. Sőt ő maga sem akar rejtve maradni, inkább belépni életünkbe, olyan közel, amilyen közel csak jöhet hozzánk! Pünkösdkor kiönti lelkét népére – helytől, származástól, nemtől, életkortól függetlenül.

A Lélek a Vigasztaló. Mert mi még harcban állunk a test kívánságaival, a világ csillogásával, a Gonosszal. De amikor a Lélek közelségét érezzük, az olyan, mint az anyai ölelés. Egyszeriben minden a helyére kerül, meggyógyul – még ha semmi sem történt körülöttünk, akkor is. Teljes a biztonság, mert átölel az, aki szeret, akitől az életünket kaptuk, hazataláltunk.

A Lélek a Pártfogó. Mint ügyvéd, mint az igazság lelke köszön ránk. Leleplez, hogy megvédjen. A világ nem tud mit kezdeni vele, mert a bűnnel nem akar szembesülni. Szégyelli azt, ezért inkább kiiktatja magát a fogalmat is – de szorongani kezd. Gyógyszert szed hát és hangulatjavító szereket. A Lélek ezzel szemben leleplez, mert nem közömbös a világ iránt, mert szeret, mert az igazság lelke Ő. Megszomorít, mert változtatást vár. Nem a menekülés adja a megoldást. Hanem a Pártfogó, aki amikor az igazsággal szembesít, a megszégyenítés helyett megigazít.

Késik az igazság? Nem. Már itt munkál bennünk és közöttünk, hogy általa mi magunk is, gyülekezeti közösségünk is részese legyen Jézus győzelmének, a feltámadás örömének, a világot helyreállító munkájának.

Engedj az Ő szeretetének, és fogadd be a Vigasztalót, a Pártfogót, az Igazság Lelkét!

dr. Harmathy András

„Térjetek meg, és keresztelkedjetek meg mindnyájan Jézus Krisztus nevében bűneitek bocsánatára, és megkapjátok a Szentlélek ajándékát."

Ap. Csel. 2:38.

Németh Ildikó beosztott lelkészünk távozása

Június 18-án, a 10 órás istentiszteleten búcsúzunk el *Németh Ildikó* beosztott lelkészünktől, aki közel egy évtizede szolgál gyülekezetünkben – Visegrád és Szentendre, a család és a lelkészi szolgálat között ingázva nap mint nap. Ildikó úgy döntött, hogy most a családban van inkább nagyobb szükség rá mint édesanyára, ezért köszön el gyülekezetünktől. Hivatalosan július 31-ig még közöttünk lesz, de azért ezen az istentiszteleten búcsúzunk el tőle, hogy tanítványai is itt lehessenek még a nyári szünet előtt. Mindenkit szeretettel várunk erre az alkalomra!

Alkalmaink rendje júliusban és augusztusban

Júliusban és augusztusban vasárnaponként csak egy istentiszteletet tartunk, amely mindig a templomunkban lesz, és reggel 9 órakor kezdődik. Ebben a két hónapban hétközi alkalmainkat nem tartjuk meg.

Konfirmáció gyülekezetünkben

Április 9-én, virágvasárnapi istentiszteletünkön 22 fiatal – 10 fiú és 12 leány – tett konfirmációs fogadalmat templomunkban. A felnőttek konfirmációi felkészítése még zajlik, az ő fogadalomtételük pünkösdre várható.

Konfirmációs vizsgára készülve

Megújult a gyülekezeti terem

A közösség megéléséhez térre van szükség. Ha tehettük volna, kétszeresére növeltük volna gyülekezeti termünket! De mivel a falak makacsul állnak a maguk helyén, és még a műemlékvédelem is ragaszkodik eredeti formájukhoz, ezért csak a tér otthonossá tételére volt lehetőségünk. A legégetőbb gondunk a szellőzés megoldása volt, mivel a terem az utca szintje alatt van, ezért a falakban levő víz elpárolgásának utat kell biztosítani. Ezen túl hiányzott egy megfelelő méretű konyha is, hogy az úrvacsorai közösség, vagy a szeretetvendégség után az edényeket legyen hol elmosogatni és tárolni. Ezek tették szükségessé a gyülekezeti terem kialakításának, funkciójának újragondolását.

A magvető példázatát mintázzák az új ablakok

Az eredetileg magtárként, később iskolaként, majd istentiszteleti helyszínként működő termet *Horváth Gyula* belsőépítész tervei alapján újítottuk fel. Az újonnan kialakított színes ablakoknak a központi szimbóluma a mag lett, amely kifejezi Jézus küldetését, sorsát: „Bizony, bizony, mondom nektek: ha a földbe vetett búzaszem nem hal meg, egymaga marad; de ha meghal, sokszoros termést hoz.” (Jn 12:24.) Ebbe a küldetésbe mi az igehirdetés, vagyis a magvetés által kapcsolódunk be. Mivel erre szeretnénk a továbbiakban is használni ezt a termet, ezért a magvető példázatát mintázzák az ablakok, hogy mindig szemünk előtt legyen az evangélium befogadásának és továbbadásának felelőssége. A színes üvegdarabok *Százi Ildikó* keze és mesteri munkája által formálódtak képekké. *Kelemen Tibor* asztalos munkáját dicséri az elkészült szekrényfal, ami nemcsak egy ruhatárat, de egy egész konyhát is magában rejt.

Az elkészült rusztikus szekrényfal

Ahogy a falak is mesélnek az évszázadok változásairól, úgy a felhasznált gerendák is. Azt ugyan csak az asztalos tudja megmondani, hogy hány fűrészét tették tönkre a máig „éles” gránát repeszek, amik a felhasznált öreg gerendákban szunnyadtak, de azt mindenki, aki belép ebbe a térbe, érzi, hogy itt múlt és jelen találkozik egymással. Nincs mit rejtegetnünk: a kő is, az üveg is, a fa is eszköz a tervező kezében, hogy szolgálja a közösség szükségeit, lelki épülését – ahogy mi magunk is, mint élő kövek, evangéliumot kiábrázoló életek, sebeket is hordozó oszlopok szolgáljuk Tervezőnk dicsőségét. Köszönjük mindazoknak, akik hozzájárultak tehetségükkel, adakozásukkal ehhez az átalakuláshoz!

Legyen ez a terem az, amit kiábrázol: Isten életet adó és formáló munkájának színterévé, mindannyiunk örömére, növekedésére mindenkor!

Harmathy András lelkipásztor

Jótékonysági vásárunkról

Folyamatosan foglalkoztat a közösség, a közösségépítés, és ami ezt megelőzi és kíséri: a misszió és annak fontossága. Misszió a gyülekezeti tagok és a még nem gyülekezeti tagok felé is. Hiszek a személyes kapcsolat fontosságában, hiszem, hogy szükségünk van egymásra, tudunk segíteni a másiknak, és hiszem, hogy annak, aki segít, még nagyobb öröm, hogy ezt megtehette! Ezzel pedig a hitünkről adunk bizonyságot, és akár életeket formálhatunk át vele. Nem beszélve arról, hogy nem lehetünk közönyösek a körülöttünk élők iránt; észre kell vennünk a nehézségeiket, amin a rendelkezésre álló eszközeinkkel segíthetünk is. Ez az eszköz jelen esetünkben a jótékonysági vásár. Hogy ez mit is jelent? A jótékonykodást ismerjük, a vásárt szintén. A kettőt összekötve óriási hozadéknak lehettünk boldog tanúi.

A vásáron mindenki találhat kincseket magának

A közösségünk először kicsit félve, szkeptikusan állt a vásár ötletéhez, ami részben érthető is, hiszen ez nem bevett szokás, megszokott, visszatérő rendezvény volt eddig nálunk. Emiatt is fel volt adva a lecke nekünk, szervezőknek. Sokat imádkoztunk, hogy a tervezett vásárunk minél több embert megtaláljon. Látszólag karikacsapásként alakult, rendeződött minden: mintha előttünk jártak, az utunkat egyengették volna…

Az első vásárunk bevételét a Szentendrei Evangélikus Gyülekezetnek ajánlottuk fel orgonaépítésre. Azt bizonyosan tudja mindenki, hogy azóta már készül az orgonájuk. SDG! A második vásárunkat a Pilisszentlászlói Református Gyülekezetnek ajánlottuk fel, célzottan közösségi hely kialakítására.

Fontos hangsúlyozni, hogy ez az alkalom segítség volt annak is, akinek volt hova elhoznia a már nem használt ruhákat, tárgyakat, annak is, aki régóta keresett valamit, de eddig nem talált rá, vagy akár annak is, aki nem tud sok pénzt költeni, és ez a lehetőség komoly könnyebbséget jelent. Adakozni mindig úgy adakozunk, hogy nem kapunk érte fizikailag semmit, de itt még ez is másként alakult. Hiszen mindenki annyit tett az adománydobozunkba, amennyit gondolt, és kincsekkel térhetett haza. Nem beszélve arról az érzésről, hogy a vásárlásával hozzájárult a jó célhoz, ami nagyon felemelő élmény. Remek volt megtapasztalni, hogy a gyülekezet egyre több tagja aktív részese akart lenni az alkalomnak. (Remélem, a részt vevő szolgálók száma még növekedni fog!) A sok pozitív hozadék mellett fontos, hogy egy ilyen alkalommal is alakul, erősödik a gyülekezeten belüliek kapcsolata. Közelebb kerülünk egymáshoz, és ezt kifelé is kommunikáljuk: hogy jó itt lenni, szavakkal és anélkül is!

A gyülekezet egyre több tagja aktív részese az alkalomnak

Összegezve, számokban kifejezve is nagyon sikeresen alakult ez a szombat délelőttünk: 183 ezer forint adomány gyűlt össze. Sőt, a megmaradt ruhaneműk a VSZ Rt. udvarára kerültek, ahol a rászorulók még válogathattak maguknak kedvükre. Talán nekik is segíthettünk ezzel.

A jó hír, hogy nem állunk le! Folytatjuk szeptemberben a most már hagyománnyá váló jótékonysági vásár-kezdeményezésünket. Már most lehet gondolkodni, ki mit hozna szívesen, már gyűjthetjük a gondolatokat, mi az, amit találni szeretnénk! És mindkét gondolatnak – egyik hoz, másik visz – jótékonykodás a vége!

„Gyermekeim, ne szóval szeressünk, ne is nyelvvel, hanem cselekedettel és valóságosan." 1 Jn 3,18.

Varnyú Erzsébet

Jézus mondja: "Aki énhozzám jön, semmiképpen ki nem vetem." (Jn 6,37.)

MEGHÍVÓ – TALÁLKOZÁSOK

Szeretettel hívjuk Önt és családját, barátait egyházközségünk hagyományos **Gyülekezeti napjára** pünkösd második napján, amikor

TALÁLKOZHATUNK, BESZÉLGETHETÜNK, IGÉT HALLGATHATUNK – CSALÁDOK, BARÁTOK, ISMERŐSÖK, KICSIK ÉS NAGYOK, MINDEN GYÜLEKEZETI TAG EGYÜTT ÖRÜLHET, NEVETHET, JÁTSZHAT!

Időpont, helyszín: **2017. június 5., hétfő, 9:30-14 óráig,** Szentendrei Református Gimnázium (2000 Szentendre, Áprily tér 5.)

Program:

9.30-10.00	Érkezés, regisztráció
10.00-10.45	Istentisztelet a gimnázium kápolnájában
10.45-11.15	Gyümölcs-tízórai (Áprily terem és udvar)
11.15-12.45	Közösségi kvíz 0-99 éves korig *Bartha Álmos* kvízmester szervezésében
12.45-13.30	Ebéd – Elkészítésében közreműködik *Vomberg Frigyes*, a Bocuse d'Or nemzetközi szakácsverseny magyar csapatának coach-a, gyülekezetünk tagja
13.30	Süteményverseny eredményhirdetése

A részvétel ingyenes, de előzetes regisztrációhoz kötött. Jelentkezni a templomban, vagy a lelkészi hivatalban elérhető **nyomtatványon**, vagy az elektronikus meghívóban küldött **linken** lehet.

Kérjük, hogy aki szeretne indulni a süteményversenyen, a süteményt 10 óráig, még a helyszíni regisztráció ideje alatt adja le.

Találkozzunk pünkösd másnapján!

A Szentendrei Református Egyházközség közössége

Egyházmegyei kórustalálkozó és orgonakoncert

2001 után ismét gyülekezetünk adott otthont az Észak-Pesti Egyházmegyei Kórustalálkozónak április 30-án, vasárnap délután, amelyen 14 kórus 300 énekessel vett részt a református gimnáziumban. A zenei áhítaton a bemutatkozások között *dr. Harmathy András* rövid igehirdetése hangzott el a 89. zsoltár 2. verséből kiindulva: ***Uram, kegyelmes tetteidről éneklek örökké, nemzedékről nemzedékre hirdetem hűségedet.*** A visszatérő énekkarok mellett öröm volt megismerkedni új karnagyokkal, megújult együttesekkel, látni, hogy sok fiatal is énekel. Házigazdaként mi a gimnázium tanáraival, szülőivel bővítve negyvenen zengtük Kodály Zoltán 114. genfi zsoltárát *Szotyori Nagy Gábor* orgonaművész közreműködésével. Korábban ezzel a művel avattuk fel az orgonát, most örömmel szólaltattuk meg újra. Két összkarban is részt vettünk: mindannyian együtt énekeltük *C. Goudimel* 47. zsoltárát *Vizi István* énekügyi előadó vezényletével, majd néhány kórus több mint száz énekese Mendelssohn 42. zsoltárának 1. tételét adta elő *Németh Pál* karnagy dirigálásával és *Vizi Dávid* orgonakíséretével. Nagytiszteletű *Nyilas Zoltán* esperes úr mondott zárszót a 138. zsoltár 1. verse után: ***Magasztallak, Uram, teljes szívemből, istenekkel szemben is csak rólad énekelek!***
„A zene a reformáció korának szívverése volt” – idézte.

A kórustalálkozón tizennégy kórus háromszáz énekese vett részt

A nap nem a szeretetvendégséggel zárult, hanem *Fassang László* fantasztikus orgonahangversenyét hallgathattuk meg. A koncerten a művész doktori koncertműsorának egy része szerepelt, valamint négy, a közönség által feladott témára született improvizációban gyönyörködhettünk (Mozart: Ave verum corpus, Krisztusom kívüled gyülekezeti énekünk, A csitári hegyek alatt kezdetű magyar népdalunk és az énekkari találkozó Mendelssohn kórusműve).

Köszönet a zenei bizottság és az asszonykör tagjainak, a több mint 40 szervezőnek és segítőnek, akik a program előkészítésében, lebonyolításában és utómunkáiban is segítettek!

Hálával és buzdítással: Jó az Úrnak énekelni!

Bokorné Forró Ágnes karnagy

Reformáció500

„Erős vár a mi Istenünk 1517. – Vár a mi Istenünk 2017.”

JAZZHANGVERSENY A REFORMÁCIÓ EMLÉKÉVÉBEN

2017. június 30., péntek, 19 óra,
a református templom udvara
(rossz idő esetén a Városháza Díszterme)

Fellép a Bartha Mátyás Trió és Vid Jamnik (Szlovénia-USA) - vibrafon

A trió tagjai: *Bartha Mátyás* jazz-zongora,
Oláh Zoltán – nagybőgő,
Xaver Hellmeier (Németország) dob, ütőhangszerek

A műsorban elhangzanak tradicionális jazz művek, zsoltárdallamok feldolgozásai és improvizációk.

A belépés díjtalan, adományokat köszönettel fogadunk!

A programot a Reformáció Emlékbizottság és az Emberi Erőforrások Minisztériuma támogatja.

KEHELY

Szentendrei Református Hírlevél
Kiadja: az egyházközség - **Cím:** 2000 Szentendre Rákóczi utca 14.
Telefon: 06 26 310-524 - **Felelős kiadó:** Dr. Harmathy András
Főszerkesztő: Kolos Emőke (E-mail: emoke.kolos [kukac] gmail.com)
Olvasói levelek: szentendre [kukac] reformatus.hu
Tördelő: Deák Péter • **Nyomtatás:** Kádár Péter www.digitalisnyomda.net

A kiadványunkban megjelenő cikkek, írások nem feltétlenül fedik mindenben a szerkesztőség véleményét, hanem elsősorban azok szerzőinek gondolatait tükrözik.

„Törvényemet beléjük helyezem, szívükbe írom be. Én Istenük leszek, ők pedig az én népem lesznek. Akkor nem tanítja többé egyik ember a másikat, ember az embertársát arra, hogy ismerje meg az Urat, mert mindenki ismerni fog engem, kicsinyek és nagyok – így szól az Úr –, mert megbocsátom bűneiket, és nem gondolok többé vétkeikre.”

Jer. 31:33-34.

Hírek a Gimnázium életéből

Csendesnap

Hagyományainkhoz híven ebben az évben is a nagyhéten csendesnappal készültünk húsvét ünnepére. Idén „léleknyitogató” napunk középpontjában a *Godspell* című színdarab állt, amelyet a 8.a osztály állított színpadra osztályfőnökük, *Szénásiné Lénárt Zsófia* vezetésével. A darab könnyed hangvétele, fiatalos dallamai, olykor vicces megjelenítései mögött komoly kérdéseket vetett fel a nézők számára: vajon ha ma jönne el Jézus, hogyan fogadnánk? Vajon ha a református gimnázium tanulói között jelenne meg az Úr, mit tennénk? Vajon mi nem nevetnénk-e ki cinikusan, és nem tagadnánk-e meg mi is, éppúgy, mint 2000 évvel ezelőtt? Együtt kerestük a válaszokat, és örvendeztünk, hogy Krisztus értünk halt meg, a mi cinikusságunk miatt, a mi árulásaink, szeretetlenségeink miatt. És értünk győzte le a halált, hogy többé ne legyünk egyedül, hogy mi is tudjunk szeretni.

Nagy sikert aratott a Godspell

Az 5. és 6. évfolyam kivételes helyzetben volt, hisz ők megnézhették a főpróbán a Godspell-t, és a csendesnapon külön lelki úton vehettek részt. „Érezzétek és lássátok meg, hogy jó az Úr.” – a 34. zsoltár hívásának engedve, minden érzékszervünket igénybe véve átéltük az ige igazságát: igen, jó az Úr! Sós csokit kóstoltunk, hogy érezzük a nagyhét ízeit (sós, édes, keserű), különleges illatokat szagoltunk (tömjént és mirhát) Jézus szenvedésére emlékezve. Jeget olvasztottunk a kezünkkel, hogy érezzük, mivel jár a mi fagyott szívünk meglágyítása, zenét hallgattunk, ami a húsvét örömről szólt, és ujjlenyomatainkkal készítettünk egy keresztet, hogy lássuk, a mi bűneink is fenn vannak a kereszten.

A nagygimnazistáknál vendégünk is volt, *dr. Velkey György*, a Bethesda Gyermekkórház orvosigazgatója, aki azon túl, hogy bemutatta a gyermekkórházat, tanított minket, hogyan lehetünk a kegyelem emberei még a halál árnyékában is az Istenbe vetett hittel, és hogy Ő velünk van, és megsegít, hiszen Ő él, legyőzte a halált.

Sok ajándékot kaptunk ezen a napon Istentől, jó volt így indulni a húsvéti szünetre, várva az ünnepet.

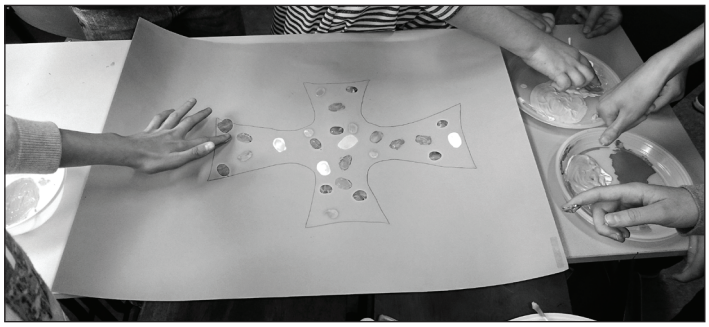

Ujjlenyomatokból készül a kereszt a csendesnapon

Szülők Iskolája

Ebben a tanévben szerettünk volna a szülőknek nagyobb segítséget nyújtani a gyermeknevelés nehéz feladatához, ezért indítottuk el a Szülők Iskolája elnevezésű sorozatot. Havonta egyszer találkoztunk, és mindannyiunkat érintő fontos kérdésekről beszélgettünk, hallgattunk előadásokat. Ilyen volt például a gyermeki szorongások, az internet, a számítógép, az okostelefon gyermekeink életében, a fegyelmezés vagy a kamaszkor nehézségei. Ezen témák tárgyalásában neves szakértők segítettek minket: *Medveczky Kata, Maróti Tamás, Tari Annamária* pszichológusok és *Fodorné Ablonczy Margit* református lelkész.

Bár ennek a tanévnek lassan vége, a Szülők Iskoláját szeretnénk a következő évben is folytatni, havi rendszerességgel. Tervezzük szakértők meghívást is, hogy beszélgessünk gyermekeink nehézségeiről, a szülőség örömeiről, tehetetlenségünkről, felelősségünkről, arról, hogyan tudjuk jól szeretni gyermekeinket.

Fontos eredmények, események

OKTV siker: *Hegyesi Eszter,* iskolánk 11.b osztályos tanulója az országos döntőben földrajz tantárgyból 7. helyezést ért el. Ez Eszternek a jövő évi felvételin 100 többletpontot jelent majd. Felkészítő tanára *Gaálné Gerencsér Hajnalka* volt.

Iskolánk a Nemzeti Tehetség Program Minősített Tehetséggondozó Műhelyek (MTM) kialakítását célzó pályázati eljárásában sikeresen szerepelt, így ettől a tanévtől öt évre elnyerte a címet. A Pest megyei régióban 33 iskola pályázott, amelyek közül nyolcat választottak ki, országosan összesen 32 iskola nyerhette el ezt a címet. Ennek köszönhetően már ebben a tanévben tanáraink ingyenes tehetségsegítő továbbképzésen, diákjaink workshopon vehetnek részt, és az iskola további tanítást segítő tárgyi eszközökkel bővülhet.

Végezetül sok sikert kívánunk a végzős érettségiző évfolyamoknak, akik május 5-én, a ballagáson köszöntek el az iskolától.

„…még szenvedéseinkkel is dicsekszünk, mert tudjuk, hogy a szenvedésből türelem fakad, a türelemből kipróbált erény, a kipróbált erényből reménység.” (Róma 5:3-4.)

Harmathy Andrásné, Földi János

„Amilyen lelki ajándékot kaptatok, úgy szolgáljatok azzal egymásnak, mint Isten sokféle kegyelmének jó sáfárai: ha valaki prédikál, úgy mondja szavait, mint Isten igéit, ha valaki szolgál, úgy szolgáljon, mint aki azt Istentől kapott erővel végzi, hogy mindenkor Isten dicsőíttessék Jézus Krisztus által, akié a dicsőség és a hatalom örökkön-örökké.” *I. Pt. 4:10-11.*

„Az Úré a föld és annak teljessége” A Föld napja a Szentendrei Református Óvodában

Április 22-dike a Föld napja. Ilyenkor sokan sokféleképpen emlékeznek meg bolygónkról. Mi a Szentendrei Református Óvodában minden évben próbáljuk méltón megünnepelni Földünket, életünk színterét. Óvodánk pedagógiai programjában a hitéleti nevelésen kívül szerepel a környezettudatos magatartás kialakítása, a magyar népi hagyományok éltetése, ezért a jeles napok és természeti ünnepek mind-mind kiemelt szerepet töltenek be hétköznapjainkban. Ezenkívül intézményünk felépítésében is törekszik arra, hogy óvja környezetét, így sikeres pályázatok révén napkollektorok, energiatakarékos világító testek és csaptelepek használatával járulunk hozzá Földünk egészségéhez.

Idén egy többnapos programsorozattal tettük emlékezetessé és színessé Földünk „születésnapját”. Gyermekeink játékos formában ismerkedhettek meg a környezettudatos életvitel fontosságával, ezáltal is felhívva figyelmüket környezetünk védelmére, annak megóvására. Bár az időjárás miatt a kintre tervezett programjaink, mint például a virágültetés is bent valósulhattak csak meg, a gyermekek lelkesedése és aktivitása megmaradt ezen tevékenységek során is. Pedagógusaink környezetünkről, annak megóvásáról tartottak beszélgetéseket a gyerekekkel, ehhez a témához kapcsolódó mesékkel, versekkel, énekekkel, mondókákkal kiegészítve és színesítve ezt a napot. A játékban és a kézműveskedésben is megjelenik a környezeti nevelés, amely során gyűjtöttünk szelektíven hulladékot, zöldségnyomdáztunk, kőből és gyurmából földgolyót készítettünk. És nem utolsósorban idén kibővítettük még egy programmal ezt a szép ünnepet. A Tengerecki Alapítvány – a környezettudatosság jegyében meghirdetett – pályázatának eredményeképpen kaptunk meg két óriás társasjátékot, amit április 19-én örömmel használhattak a gyerekek.

Az óriás társasjátékban a gyermekek maguk lehettek a bábuk

A két játék során a gyerekek animátorok segítségével végigmehettek egy erdei turistaösvényen, ahol énekekkel, mesefigurákkal találkozhattak, illetve részesei lehettek egy galaktikus utazásnak, ahol a Földdel mint bolygóval is megismerkedhettek. Az óriás társasjáték egyediségét nemcsak a 15 m^2-es mérete adta, hanem az is, hogy a Tengerecki Alapítvány saját tervezésű tábláin 40x40 cm-es dobókockát használva mi magunk, azaz a gyermekek lehettek a bábuk. Erre az eseményre a Szentendre TV is ellátogatott hozzánk. Nagy öröm volt számunkra, hogy ilyen programokkal lehetett színes és teljes idén óvodánkban a Föld napja.

Heiligermann Zsófia a SZRO óvodapedagógusa

Ha vannak kérdéseid, vagy hogy legyenek kérdéseid!

Néhány napja beszélgettünk egy baráti kiránduláson, és szóba került, hogy milyen nehéz is a keresztyén élet a mindennapokban, és mégis milyen örömteli lehet.

A beszélgetésben a legnagyobb nehézségként az fogalmazódott meg, hogy a hétköznapjainkban, választási helyzeteinkben milyen jó lenne mindig Jézus tanításának megfelelően dönteni.

Ha a szándék meg is van bennünk, a kétség, a bizonytalanság miatt gyakran eltévesztjük a helyes irányt. Viccesen meg is fogalmaztuk, hogy mennyivel egyszerűbb dolga volt az ószövetség népének, mert nekik ott voltak a próféták, akik közvetítették az Úr akaratát. Aztán továbbgondoltuk: de mi volt akkor az álprófétákkal, kire is hallgassunk?

Biztosan régen is több „szavazatot kapott” az, aki a könnyebbik utat közvetítette, és milyen hamar állunk manapság akár mi is ebbe a táborba. Még egyet csavartunk a történeten, mert elképzeltük, ahogy ideáll elénk egy „az Úr prófétája” feliratú kitűzőt viselő ember, és azt mondja, amit nehezebb elfogadnunk. Az biztos, hogy nehéz lenne ezzel a kitűzővel közöttünk élnie!

A gyülekezeti iratterjesztésben rengeteg hasznos könyv lehet a segítségünkre

Miért is osztom meg ezt a történetet? Mert a bizonytalanságainkban, kétségeinkben milyen jó, ha van egy „emberünk”, aki bátorít egy igével, hétköznapi szavakkal, vagy akár egy könyv ajánlásával.

A templomunk hátsó bejáratánál lévő iratterjesztésben lévő könyvek között például vannak regények, igemagyarázatok, élethelyzetekre illő tanítások, gyermeknevelést segítő tanácsok.

Ezért, ha vannak kérdéseid, kételyeid, bátran nézz körül a könyvek között! Biztosan találsz olyat, ami segít meghozni a helyes döntésedet, vagy tovább erősíti személyes kapcsolatodat Jézussal.

A templomi iratterjesztés több, mint egy megszokott könyvesbolt, mert itt nemcsak vásárolni lehet, hanem hazavíve a könyvet, otthon kényelmesen bele lehet lapozni, vagy akár teljesen elolvasni, majd visszahozva az iratterjesztésbe, újra kézbe veheti valaki más a kötetet.

Te is lehetsz valakinek az „embere”, ha beszélsz arról, amit olvastál, vagy figyelmébe ajánlod az iratterjesztést!

Fülöp Zsolt

„Ne félj, mert megváltottalak, neveden szólítottalak, enyém vagy!” (Ézs 43.)

Felnőtt konfirmációm útján

Korán elkerültem a szülői házból, kollégiumban nőttem fel. Gyulán jó közösségeim voltak, de ezek a közösségek más elveken szerveződtek, nem inspiráltak Jézus Krisztus keresésére. Román nyelv és irodalom, történelem és földrajz szakos tanár lettem. A történelemtanárom üzenete máig a fülembe cseng: nem lehet jó történelemtanár az, aki nem olvasta el a Bibliát. Nem olvastam el, most és ezután ismerkedem vele.

A krisztusi úton az Alfa-kurzus közösségének segítségével kezdtem el „sétálni”, az ő segítségükkel ismertem fel, hogy Jézus áldozatát értem is meghozta. Velük nyitottam ki újra a Szentírást. Innentől kezdve más távlatokat nyitott meg a Biblia, új közlekedési útvonal rajzolódott ki előttem. Megbizonyosodtam arról, hogy életemben mellékutakon jártam: sok volt a bukdácsolás (bűn és tévedés), várakozás (még ráérek), tétlenség (majd lesz valahogy, mindig megoldódtak a dolgaim). Szeretnék szabadulni a kísértéseimtől, ezért eldöntöttem, hogy a főútvonalon fogok haladni, ahol bár sok a tilos tábla, de ki van helyezve a kötelező haladási irány táblája is. Uram bocsánatát és kegyelmét kérem, szeretném, ha az ő szeretete kísérne tovább.

Kicsit késői lehet ez a találkozás, bár Máté evangéliumának a szőlőmunkásokról szóló példázata biztatóan hat rám: az Úr egészben adja oda szeretetét, nem szeleteli fel, egyformán kap fizetséget a reggeli hat órás és a tizenegy órás munkás is.

Köszönöm mindenkinek a bátorítást ezen az úton, a felnőtt konfirmandusok együtt lélegzését és Tiszteletesünk felém nyújtott kezét!

Egy éve történt konfirmációm óta a gyülekezeti életben igyekszem feladatot keresni, találni. A közösség „simogatja” az ember lelkét. Más mottó is vezérel, mert sok ismerettel gazdagodtam az istentiszteleteken, a számomra szeretett bibliakörökön. Lelki és hitbeli életem a napi komfortságomat is átszervezte. Vasárnapi istentisztelet először, majd később a főzés ebédre…

Ma vallom: ne félj, csak higgy!

Vaskóné Pántya Júlia

Reformáció500
Hajókirándulás

A Reformáció500 szentendrei programsorozat keretében kétórás reformációi hajókirándulást szerveznek a szentendrei protestáns felekezetek **2017. június 10-én, szombaton 17 órától** Szentendre és Visegrád között.

A kiránduláson reformáció-korabeli hangszerek szólalnak meg koncertszerűen, közte reformátoraink gondolatait hallhatjuk. A gyermekek számára meglepetéssel készülünk.

A hajóúthoz szükséges támogató jegyek a lelkészi hivatalokban és a Tourinform Irodában egységesen 1000 Ft-os áron kaphatóak.

PÜNKÖSDI ÜNNEPI RENDÜNK

ÁLDOZÓCSÜTÖRTÖK:
május 25., este 7 órakor istentisztelet

Bűnbánati esték: május 29-31., este 7 órakor

PÜNKÖSD I. nap:
június 4., vasárnap, 8 órakor ünnepi istentisztelet, nagy kelyhes úrvacsora, felnőtt konfirmáció
10 órakor ünnepi istentisztelet, kis kelyhes úrvacsora

PÜNKÖSD II. nap:
június 5., hétfő, 9.30 órától 14 óráig Gyülekezeti Nap a Református Gimnáziumban

„Krisztus beszéde lakjék bennetek gazdagon úgy, hogy tanítsátok egymást teljes bölcsességgel, és intsétek egymást zsoltárokkal, dicséretekkel, lelki énekekkel; hálaadással énekeljetek szívetekben Istennek.” *Kol. 3:16.*

Semper reformanda!

„Kérlek azért titeket, testvéreim, az Isten irgalmasságára, hogy okos istentiszteletként szánjátok oda magatokat élő, szent, Istennek tetsző áldozatul, és ne igazodjatok e világhoz, hanem változzatok meg értelmetek megújulásával, hogy megítélhessétek, mi az Isten akarata, mi az, ami jó, ami neki tetsző és tökéletes." (Róma 12,1-2.) Nagy reformátorunk, *Kálvin János* ennek a páli igének az alapján választotta élete jelmondatául, hogy: *"Szívemet égő hálaáldozatul az Úrnak szentelem."* S mikor azt vallja, *Soli Deo Gloria, Egyedül Istené a dicsőség*, bár két már korábban is megfogalmazott teológiai véleményt egyesít csupán (*Gloria hominis est Deus – Az ember dicsősége Isten, Gloria Dei vivens homo – Isten dicsősége az élő ember*), életútját tekintve mégis azt kell mondjuk: ez a hitvallás Kálvin János sajátja. Amíg tehát *Luther Márton* kapcsán azt az üzenetet hangosítottuk ki Semper reformanda! elnevezésű sorozatunk első részében, hogy szüntelen szükségünk van arra a fajta reformációra, amelyre Isten igéje, mégpedig az evangélium indít bennünket, addig Kálvin János életét és írásait tanulmányozva arra szeretném irányítani az olvasó figyelmét, hogy a reformáció egy másik szüntelenül szükséges formája az, amikor az ember saját dicsőségének keresését Isten dicsőségének keresésére és munkálására cseréli. Úgy emlékezzünk és hajtsunk hát fejet most e nagyszerű és az élet számtalan területére igen nagy hatást gyakorolt reformátorunk előtt, hogy élete ezen üzenetének a miértjéről és mikéntjéről tanuljunk. Idézzük most fel néhány gondolatát fő művéből (Institutio Religionis Christianae, 1536), valamint reggeli imáját, hiszen igen hasznos segítségekké válhatnak számunkra azon az úton, amelyen Isten dicsőségét keresve reformáljuk mind magunk, mind pedig egyházunk és társadalmunk egészének életét.

„Nem önmagunkéi vagyunk: tehát amennyire lehetséges felejtkezzünk el önmagunkról és mindenről, ami a miénk. Viszont Istenéi vagyunk: tehát neki éljünk és haljunk. Istenéi vagyunk: tehát minden cselekedetünket az ő bölcsessége és akarata vezérelje. Istenéi vagyunk: tehát őreá irányuljon mint egyetlen helyes célra, életünk minden része. Mert amint az emberek elpusztítására az a legveszedelmesebb dögvész, hogy önmaguknak engedelmeskednek, ugyanúgy az az egyetlen út az üdvösségre, ha semmit sem akarnak önmaguktól, hanem csupáncsak az előttük járó Istent követik. Így tehát az legyen az első lépés, hogy az ember szakadjon el önmagától, hogy tehetségének egész erejét az Úr iránti engedelmességre fordítsa." (Inst. III. 7., 1.)

„A keresztyénektől többet is lehet kívánni annál, hogy vidám arccal járjanak, s nyájas szavakkal tegyék kedvessé szolgálataikat. Először is érezzék át annak helyzetét, akiről látják, hogy segítségre szorul, és úgy szánakozzanak a sorsán, mintha azt ők maguk is éreznék és viselnék. Aki ilyen érzéssel fog hozzá, hogy testvérein segítsen, az sem kevélységgel, sem szemrehányásokkal nem szennyezi be szolgálatait, nem nézi le a másikat szegénysége miatt, és nem teszi lekötelezett adósává. Sőt, inkább mindenki úgy gondolkozzék, hogy akármilyen tekintélyes ember is ő, adósa felebarátainak, s jó cselekedetei gyakorlásának nem vethet más véget, csak ha tehetségei megfogyatkoznak." (Inst. III. 7., 5 és 7.)

„A jámbor elmének még magasabbra illik emelkednie, oda tudniillik, ahová Krisztus hívja a tanítványait, hogy mindenki vegye fel a maga keresztjét (Mt. 16:24). Akiket ugyanis fiaivá fogadott Isten, s az övéivel való közösségre méltatott, azoknak fel kell készülnie arra, hogy kemény, fáradságos és nyugtalan életük számtalan különböző nyomorúsággal lesz teljes. Ez mennyei Atyánk akarata. Krisztustól, elsőszülött fiától kezdve minden fiával szemben így jár el. Miért menekülnénk el az elől a sors elől, amelyet Krisztusnak, a mi fejünknek el kellett vállalnia, hogy önmagában adjon példát nekünk a türelemre. Nem kis dolog ugyanis az önmagunk iránti vak szeretetet megszüntetni, hogy így tehetetlenségünk tudatára ébredjünk, s nem kis dolog – ha tehetetlenségünk érzése lesújt minket – megtanulnunk kételkedni magunkban, hogy Istenbe vessük bizalmunkat; szívünk bizalmával Istenben megnyugodni, hogy az ő segítségére támaszkodva a végsőkig legyőzhetetlenül kitartsunk; megállni az ő kegyelmében, hogy megértsük, hogy Isten igazmondó az ő ígéreteiben; s ígéreteinek bizonyosságáról meggyőződni, hogy reménységünk ezáltal megerősödjék." (Inst. III. 8., 1-3.)

Hogy pedig ezen szavait az ő életútja teljes mértékben igazolta is, annak egyik fő okát abban látom, hogy reggelente így imádkozott:

„Istenem, Atyám és Szabadítóm, mivel tetszett neked, hogy engem ezen az éjszakán, mely most elmúlt, kegyelmedből megtartsál, s erre az új napra juttassál, ami éppen most kezdődik, tedd meg, hogy egészen szolgálatodra állhassak. Segíts nekem, hogy minden gondolatom, beszédem, cselekedetem tetszésedre lehessen, a te akaratodnak engedelmeskedhessem, és minden lépésem a te tiszteletedre, testvéreimnek pedig üdvösségére váljék. Amint ebben a földi életben a te napvilágodat kiárasztod az egész világra, úgy világosítsd meg az én értelmemet a te Lelked világossága által, hogy a te igazságosságod útjait követhessem. Minden, amit ma megteszek, Istenem, arra a célra irányul, hogy téged szolgálhassalak, téged magasztalhassalak, minden jót egyedül a te áldásodtól várhassak, és semmit se tegyek, ami nem kedves előtted. Segíts Uram, hogy mindennemű munkámban, amit testemért, és a jelenvaló világért végzek, lélekben felemelkedhessem ama mennyei és boldog élet felé, amit te készítettél gyermekeidnek. Ámen."

Ha tehát azt kérdezi valaki, hogyan lenne ma lehetséges egy olyan átütő erejű és komoly reformációs folyamatnak végbemennie, mint 500 évvel ezelőtt, akkor azt válaszolnám, hogy úgy és akkor, ha Kálvin ezen imádsága minél többeknek válna őszintén, szívből és naponként elmondott imádságunkká. Ha tehát ezért igyekszünk megtenni bármit is, egészen biztosan Isten dicsőségét keressük és munkáljuk.

Soli Deo Gloria!

Németh Ildikó beosztott lelkész